

Міністерство освіти і науки України
Харківська державна академія дизайну і мистецтв

Затверджено Приймальною комісією
Харківська державна академія дизайну і мистецтв
«__» _____ 2017 р., протокол №_____
Голова приймальної комісії
В.Я. Даниленко

ІСТОРІЯ І ТЕОРІЯ ДИЗАЙНУ

Програма фахового вступного випробування для прийому на навчання осіб,
які здобули освітній ступінь (освітньо-кваліфікаційний рівень) магістра (спеціаліста),
для здобуття освітньо-наукового ступеня доктора філософії,
зі спеціальності:

022 «Дизайн»

Денна форма навчання
Вечірня форма навчання

Програма розрахована на виявлення теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей у галузі професійної дизайнерської та дослідницької проектної діяльності, оволодіння історією та методологією дизайн-діяльності.

ТИПОВІ УМОВИ до програмних питань фахового випробування з історії і теорії дизайну

Типові питання з історії дизайну

1. Протодизайн в контексті еволюції художніх стилів і техніки.
2. Рух за оновлення мистецтв та ремесл у другій половині XIX століття та його вплив на формування дизайну. Вчення Д. Рьоскіна та У. Моріса.
3. Перша Всесвітня промислова виставка у Лондоні (1851 року) як важливий етап у розвитку дизайну. Вітчизняні промислові виставки.
4. Стиль «Модерн» в дизайні і архітектурі кінця XIX – початку XX століття. Модернізм та його вплив на розвиток дизайну.
5. Баухауз – школа нового типу. Основні етапи розвитку Баухаузу (Веймар – Десау – Берлін).
6. Становлення дизайну в Україні та Росії. Виробниче мистецтво, конструктивізм, ВХУТЕМАС – ВХУТЕІН.
7. Діяльність піонерів дизайну О. Родченко, В. Татліна, Є. Лисицького та інших по створенню ВХУТЕМАСа – ВХУТЕІНа.
8. Школа Раєвської-Іванової в Харкові. Естетичні та педагогічні концепції В. Єрмілова.
9. Тенденції та напрямки розвитку сучасного дизайну.
10. Сучасний стан розвитку дизайну в Україні. Проблема національного та глобалізаційного чинників проектування.
11. Дизайн Італії, Франції, Німеччини. Своєрідність художньо-пластичної мови.
12. Становлення організаційних форм дизайн-діяльності в США. Комерційний дизайн. Стайлінг.
13. Втілення національної своєрідності у дизайні Фінляндії, Японії.

Типові питання з теорії дизайну

1. Предмет та завдання дизайну. Основні поняття та категорії. Термінологія дизайн-діяльності.
2. Мета та завдання дизайну. Методи та специфіка роботи дизайнера. Продукти творчості, їх споживчі якості.
3. Дизайн та художня культура. Краса та художній і проектний образ. Зміст та форма в дизайні.
4. Стиль та стилістика. Стиль та мода. Пошук стильової виразності форми.
5. Маркетинг та дизайн. Моніторинг споживчого ринку як важлива складова сучасного дизайну.
6. Ергономіка та дизайн. Предмет, завдання, методи та засоби.
7. Дизайнер, його завдання, навички та особливості професійної діяльності.
8. Професійні і творчі організації дизайнерів в Україні та за кордоном.
9. Мета, завдання та принципи організації системи безперервної дизайн-освіти. Сучасний стан дизайн-освіти в Україні. Основні принципи та особливості підготовки дизайнерів в Україні.
10. Зв'язки форми з функцією, конструкцією, матеріалом, технологією. Естетична виразність форми. Засоби досягнення та критерії оцінки. Проблема форми в дизайні. Виявлення факторів та тенденцій формоутворення – основне із завдань перед проектних досліджень.
11. Композиція в дизайні. Види композиції. Досягнення єдності – основний закон композиції. Об'ємно-просторова структура, тектоніка, поняття пластики форми, засоби розмірності. Комбінаторне формоутворення.
12. Форми використання комп'ютерних технологій в дизайн-процесі та інших напрямках проектно-творчої діяльності.

13. Методи моделювання, ескізування в професійній діяльності дизайнера. Дизайнерський аналіз (аналіз вихідної ситуації, побудова об'єкту проектування), синтез, оцінка – основні процедури дизайну.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Відповіді на питання вступників на третій (освітньо-науковий) рівень, оцінюються за 5-ти бальною системою. При цьому оцінюються якість науково-теоретичних знань.

ВІДМІННО — відтворення матеріалу що запропоновано, демонстрація вміння аналізу та системного викладення; вміння робити самостійні висновки та узагальнення.

ДОБРЕ — науково-теоретичний матеріал засвоєно та відтворюється але у викладенні є деякі порушення логіки та системності; висновки та узагальнення подані без доказової бази.

ЗАДОВІЛЬНО — науково-теоретичний матеріал у цілому засвоєно та відтворено, але є незначні прогалини; матеріал подано не системно, без чіткого розуміння; у викладенні матеріалу не вистачає доказовості та висновків.

НЕЗАДОВІЛЬНО — низький рівень відтворення науково-теоретичного матеріалу, існують значні прогалини у засвоєнні матеріалу; порушена логіка відповіді, відсутні висновки.

НЕЗАДОВІЛЬНО — відсутність будь якого рівень відтворення науково-теоретичного матеріалу.

Голова комісії

Бойчук О.В.